

«Մեր կյանքը և ծառայությունը» հանդիպման ձեռնարկի հղումներ

ՀՌԻՆՎԱՐԻ 2-8

**ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒԻ ԽՈՍՔԻՑ | 2 ԹԱԳԱ-
ՎՈՐՆԵՐ 22-23**

«Ինչո՞ւ պետք է խոնարի լինենք»

w00 9/15, էջ 29-30

**Խոնարի Հովսիան արժանացավ Եհովա-
յի բարեհաճությանը**

Եվ ահա վաղ առավոտից գործավորները ջանասիրաբար աշխատում են տաճա-
րում: Հովսիան անշուշտ լցված է Եհովայի
հանդեպ երախտագիտության զգացու-
մով, որ հնարավոր է դարձել վերականգ-
նել այն վնասը, որ Աստծոն տունը կրել էր
իր չար նախնիների պատճառով: Աշխա-
տանքի թեժ պահին թագավորին է ներկա-
յանում Սափանը՝ ձեռքին ինչ-որ փաթեթը:
Ի՞նչ է նա ցանկանում ասել թագավորին: Սափանը հայտնում է, որ Քեղկիա քա-
հանայապետը գտել է «Մովսէսի ձեռ-
քով եղած Տիրոջ օրէնքի գիրքը» (Բ Մնա-
ցորդաց 34:12-18): Ի՞նչ հայտնագործութ-
յուն... Անկասկած, դա Օրէնքի բնագիր օրի-
նակներից մեկն էր:

Հովսիան պատրաստ է լսել ու գրի պարու-
նակած բոլոր խոսքերը: Սափանի կարդա-
լու ընթացքում թագավորը մտովի քննում
է, թե իր և ժողովորի գործերը որքանով են
համապատասխանում այնտեղ գրվածին:
Նրան հատկապես ցնցում է այն, թե ինչ-
պես է գրքում շեշտվում մաքուր երկրպա-
գության կարևորությունը, և սարսափում
է՝ իմանալով այն պատուհանների ու
աքսորի մասին, որ վրա կհասնեն ժողովոր-
դին, եթե նրանք ներգրավվեին կեղծ կրո-
նի մեջ: Հասկանալով, որ Աստծու ոչ բո-
լոր պատվիրաններն են պահվել, Հովսիան
պատում է իր հանդերձները ու Քեղկիա-
յին, Սափանին և մյուսներին կարգադրում.

«Հարցրեք Եհովային այս գրքում գրվածի
մասին, որովհետև մեծ է նրա բարկությու-
նը, որ բորբոքվել է մեր դեմ, նրա համար,
որ մեր հայրերը չեն լսել այս գրի խոսքե-
րով» (Դ Թագաւորաց 22:11-13; Բ Մնացոր-
դաց 34:19-21):

w00 9/15, էջ 30, պր. 2

**Խոնարի Հովսիան արժանացավ Եհովա-
յի բարեհաճությանը**

Հովսիան սուլրիանդակներ է ուղարկում
Երուսաղեմ՝ Ողդա մարգարեղուհու մոտ: Ողդան
նրանց հաղորդում է Եհովայի
խոսքն այն մասին, որ գտնված գրքում
արձանագրված պատուհանները գալու են
հավատուրաց ազգի վրա, սակայն շնոր-
հիկ Եհովա Աստծու առջև իր խոնարիութ-
յան՝ Հովսիան այդ չարիքին ականատես
չի դառնալու: Նա «կժողովվի իր հայրերի
հետ և խաղաղությամբ գերեզման կմտնի»
(Դ Թագաւորաց 22:14-20; Բ Մնացորդաց
34:22-28):

Հոգևոր գանձեր

w01 4/15, էջ 26, պր. 3-4

**Դուք կարող եք ունենալ հաջողություն-
ներ՝ չնայած ձեր ծանր մանկությանը**

Չնայած Հովսիայի մանկության վաղ տա-
րիները անբարենպաստ հանգամանքներում
անցան, նա բարին գործեց Եհովայի աչքի
առջև: Նրա իշխանությունն այնքան բա-
րենպաստ էր, որ Աստվածաշունչն ասում է.
«Նրանից առաջ նորան այս թագաւոր չէր
եղած, որ բոլոր պատուիլ եւ բոլոր հոգիովը եւ
բոլոր օգորութիւնովը Տիրոջը դարձած լինէր
Մովսէսի բոլոր օրէնքին համեմատ, եւ նո-
րանից յետոյ նորան նմանը վեր չ'կացաւ»
(Դ Թագաւորաց 23:19-25):

Ի՞նչ ոգևորիչ է Հովսիայի օրինակը նրանց
համար, ովքեր ծանր մանկություն են

ունեցել: Ի՞նչ կարելի է սովորել նրա օրինակից: Ի՞նչն օգնեց Հովհաննի ճիշտ ուղին ընտրել և չշեղվել այդ ուղուց:

ՀՌԻՆՎԱՐԻ 9-15

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒԻ ԽՈՍՔԻՑ | 2 ԹԱԳԱՎՈՐՆԵՐ 24-25

«Պահպանիր հրատապության զգացում»

w01 2/15, Էջ 12, պրբ. 2

Եհովայի դատաստանի օրը մո՛տ է

2 Սովորնիայի մարգարեանալը, անջուշտ, ավելի նպաստեց, որ երիտասարդ Հովհանն գիտակցի պիղծ պաշտամունքից Հուդան մաքրելու անհրաժեշտությունը: Սակայն, կեղծ կրոնից երկիրը մաքրելուն ուղղված թագավորի ջանքերը ժողովորի միջից արմատախիլ չարեցին չարությունը, ոչ էլ քավեցին իր պապի՝ Մանասե թագավորի մեղքերը, որը «Երուսաղէմը լցրել էր ամսեղ արիւնով» (Դ Թագաւորաց 24:3, 4; Բ Մնացորդաց 34:3): Ուստի Եհովայի դատաստանի օրը անպայման գալու էր:

w07 3/15, Էջ 11, պրբ. 10

Ուշագրավ մտքեր «Երեմիա» գրքից

Մ.թ.ա. 607 թվականն է՝ Սեղեկիայի իշխանության 11-րդ տարին: 18 ամիս է, ինչ Բաբելոնի Նաբուգոդոնոսոր թագավորը շրջապատել է Երուսաղէմը: Նրա իշխանության 19-րդ տարվա հինգերորդ ամսվա յոթերորդ օրը դահճապետը՝ Նաբուզարդանը, ժամանաւմ է Երուսաղէմ (Դ Թագաւորաց 25:8): Հավանաբար քաղաքի պարիսպներից դուրս գտնվող իր վրանից Նաբուզարդանը ուսումնասիրում է իրավիճակը և ծրագրում, թե ինչ պետք է անի: Երեք օր անց՝ ամսի տասին, նա մտնում է Երուսաղէմ և այրում քաղաքը (Երեմիա 52:12, 13):

Հոգևոր գանձեր

w05 8/1, Էջ 12, պրբ. 1

Ուշագրավ մտքեր «Դ Թագաւորաց» գրքից

24:3, 4. Մանասեի կատարած արյունահեղությունների պատճառով Եհովայն «չուզեց ներել» Հովհաննի: Աստված հարգում է անմեղ մարդկանց թափված արյունը: Մենք կարող ենք վստահ լինել, որ Եհովայն ամսեղ արյուն թափած մարդկանցից վրեժ կառնի՝ ոչնչացնելով նրանց (Սաղմու 37:9-11; 145:20):

ՀՌԻՆՎԱՐԻ 16-22

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒԻ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 1-3

«Աստվածաշունչ՝ իրական պատմությունների գիրը»

w09 9/1, Էջ 14, պրբ. 1

Աղամն ու Եվան իրակա՞ն անձինք են

Օրինակ՝ թե՛ «Ա Մնացորդաց» գրքի 1-9 գլուխներում և թե՛ «Ղուկասի Ավետարանի» 3-րդ գլխում արձանագրված է հրեաների տոհմաբանությունը: Այն ընդգրկում է 48 և 75 սերունդների անուններ: Ղուկասը հիշատակում է Հիսուս Քրիստոսի տոհմաբանությունը, իսկ «Ա Մնացորդաց» գրքում նշվում է Խորացել ազգի թագավորական և քահանայական սերունդների անունները: Այս երկու տոհմաբանությունների մեջ նշվում են այնպիսի անուններ, ինչպիսիք են՝ Սողոմոն, Դավիթ, Հակոբ, Խասիակ, Աքրահամ, Նոյ և Վերջապես Աղամ: Բոլորն եւ իրական մարդիկ են եղել: Նշված ցուցակում Աղամը եղել է առաջին իրական անձնավորությունը:

w08 6/1, Էջ 3, պրբ. 4

Նոյը և Զրիեղեղը. իրականություն և ոչ թե լեգենդ

Աստվածաշնչում արձանագրված երկու տոհմաբանություններ փաստում են, որ

Նոյզ իրական անձնավորություն է եղել (Ա Մնացորդաց 1:4; Ղուկաս 3:36): Թե՛ Եղրասը, թե՛ Ղուկասը, որ կազմել են այդ տոհմաբանությունները, մանրամասն հետագութություններ են արել: Ղուկասը Քրիստոսի տոհմաբանությունը արձանագրել է Հիսուսից մինչև Նոյը:

ա09 9/1, Էջ 14-15

Աղամն ու Եվան իրակա՞ն անձինք են

Օրինակ՝ շատերը կարևոր են համարում փրկանքի մասին աստվածաշնչային ուսմունքը: Այս ուսմունքի համաձայն՝ Հիսուս Քրիստոսը իր կատարյալ մարդկային կյանքը տվեց որպես փրկանք՝ մարդկանց մեղքից ազատելու համար (Մատթեոս 20:28; Հովհաննես 3:16): Ինչպես գիտենք, փրկանքը համարժեք փոխհատուցում է կամ այն գինն է, որը տրվում է որևէ բան հետ գնելու համար: Այդ պատճառով Աստվածաշնչում նշվում է, որ Հիսուսը իր կյանքը որպես «համապատասխան փրկանք» տվեց (1 Տիմոթեոս 2:6): Սակայն հարց է առաջանում՝ համապատասխան ինչի՞ն: Աստծու Խոսքը պատասխանում է. «Ինչպես որ Աղամով բոլորը մահանում են, այնպես էլ Քրիստոսով բոլորը կկենդանան» (1 Կորինթացիներ 15:22): Այն կատարյալ կյանքը, որ Հիսուսը զոհաբերեց հնազանդ մարդկությանը փրկելու համար, համարժեք է Աղամի կատարյալ կյանքին, որը նա կորցրեց մեղք գործելու պատճառով (Հոռմեացիներ 5:12): Հստակ է ուրեմն, որ եթե Աղամը գոյություն ունեցած չլիներ, Քրիստոսի քավիչ զոհը անհմաստ կլիներ:

Հոգևոր գանձեր

իւ-1, Էջ 911, պր. 3-4

Տոհմաբանություն

Կանանց անունները: Կանանց անունները տոհմաբանական արձանագրություններում երբեմն նշվում են այն պատճառով, որ

նրանք Խրայելի պատմության մեջ կարևոր դեր ունեին: Ծննդոց 11:29, 30 համարներում Սարայի (Սառա) անունը ակներևար նշվում է, քանի որ խոստացյալ Սերունդը նրանից պետք է առաջ գար, ոչ թե Աքրահամի մցուս կնոջից: Հավանաբար նույն հատվածում Մելքայի մասին հիշատակվում է, որովհետև նա Ուերեկայի՝ Խահակի կնոջ տատն էր՝ այդպիսով ցուց տալով, որ Ուերեկան ազգակցական կապ ուներ Աքրահամի հետ, ուստի, ամուսնալով նրա հետ, Խահակը հետևել էր այն պատվերին՝ համաձայն որի չափությունը է ամուսնանար այլազգիների հետ (Ծն 22:20-23; 24:2-4): Ծննդոց 25:1-ում նշվում է Աքրահամի հաջորդ կնոջ՝ Քետուլայի անունը: Սրանից ակնհայտ է դատնում, որ Սառայի մահանալուց հետո Աքրահամը նորից է ամուսնացել, և որ նրա վերաբռնադրողական օրգանները դեռ 40 տարուց ավել գործել են այն բանից հետո, եթե Եհովան հրաշքով վերականգնել էր դրանք (Հո 4:19; Ծն 24:67; 25:20): Դրանից նաև երևում է, թե մատիանացիներն ու այլ արաբական ցեղերը ինչ փոխհարաբերություններ ունեին Խրայելի հետ:

Լիայի, Ռաքելի, Հակոբի հարմերի և նրանց ծնած որդիների անունները նույնպես արձանագրված են Աստվածաշնչում (Ծն 35:21-26): Սա օգնում է մեզ հասկանալ, թե Աստված հետագայում ինչու է այս կամ այն կերպ վարվել նրանց որդիների հետ: Տոհմաբանական արձանագրություններում այլ կանանց անուններ ել են նմանատիպ պատճառներով հիշատակվում: Որոշ դեպքերում կանանց անունները նշվում են, եթե նրանց միջոցով ժառանգություն էր փոխանցվում (Թվ 26:33): Անշուշտ, հատկանշական է Թամարի, Ռախարի ու Հոռկիթի անունների հիշատակումը: Այս բոլոր դեպքերում ուշագրավ է, թե ինչպես է նրանցից յուրաքանչյուրը դարձել Մեսիայի՝ Հիսուս Քրիստոսի նախամայրը (Ծն 38; Հոթ 1:3-5; 4:13-15; Մթ 1:1-5): Տոհմաբանական արձանագրություններում

կանանց անուններ են հիշատակվում նաև հետևյալ համարներում՝ 1 Տարեգրություն 2:35, 48, 49; 3:1-3, 5:

ՀՌԻՆՎԱՐԻ 23-29

**ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏՈՒԻ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳ-
ՐՈՒԹՅՈՒՆ 4-6**

«Աղոթքներս ի՞նչ են ասում իմ մասին»

w10 10/1, Էջ 23, պր. 3-7

«Աղոթքներ Լոռ»

Գաբեսը հաճախ էր աղոթում Աստծուն: Մի անգամ նա իր աղոթքը սկսեց Աստծուց օրինություններ խնդրելով: Հետո երեք քան խնդրեց, ինչը ցույց էր տալիս, որ նա ամուր հավատ ուներ:

Առաջին՝ Գաբեսը աղաքեց Աստծուն՝ ասելով. «Իմ տարածքը մեծացրու» (համար 10): Նա պատվարժան մարդ էր և չէր ցանկանում ազահարար տիրանալ ուրիշի ունեցվածքին: Նրա ամկեղծ խնդրանքը ազահության դրսուրում չէր. Գաբեսը ոչ թե տարածքներ էր ուզում ունենալ, այլ ավելի շատ հետաքրքրված էր մարդկանցով: Հնարավոր է՝ նա ուզում էր ընդարձակել իր տարածքը, որուել ավելի շատ մարդիկ կկարողանային երկրպագել ճշմարիտ Աստծուն:

Երկրորդ՝ Գաբեսը խնդրեց Աստծուն՝ ասելով. «Քո ձեռքն ինձ հետ լինի»: Աստծու ձեռքը զրոավոր է, և նա կարող է օգնել իր երկրպագուներին (1 Տարեգրություն 29:12): Այդ պատճառով իր սրտի ուզամքը ստանալու համար Գաբեսը դիմեց Աստծուն, որի ձեռքը կարճ չէ նրանց համար, ովքեր հավատ են դրսուրում իր հանդեպ (Եսայիա 59:1):

Երրորդ՝ Գաբեսը աղոթեց. «Պահպանիր ինձ աղեստից, որ այն ինձ չվնասի»: «Որ այն ինձ չվնասի» արտահայտությունը ցույց է տալիս, որ Գաբեսը աղոթում էր ոչ թե չարիքից խուսափելու, այլ դժվարությունները հաղ-

թահարելու և ուրախությունը չկորցնելու համար:

Գաբեսի աղոթքից պարզ է, որ նրան մտահոգում էր ճշմարիտ երկրպագությունը: Այդ աղոթքը ցույց է տալիս, որ նա հավատում ու վստահում էր աղոթքներ Լոռին: Իսկ Եհվան պատասխանեց նրա խնդրանքին: Այս կարճ արձանագրությունը ավարտվում է հետևյալ խոսքերով. «Եվ Աստված կատարեց նրա խնդրանքը»:

Հոգևոր գանձեր

w05 10/1, Էջ 9, պր. 7

Ուշագրավ մտքեր «Ա Մնացորդաց» գրքից

5:10, 18-22. Սավուդ թագավորի օրոք Հորդանան գետից արևելք ընկած խրայելական ցեղերը պարտության մատնեցին հագարացիներին, չնայած որ իրենք քանակով ավելի քան երկու անգամ զիջուն էին նրանց: Այս հաղթանակը ձեռք բերվեց շնորհիվ այն բանի, որ այդ ցեղերի զրավոր մարդիկ ապավինեցին Եհովային և օգնությունը նրանցից էին ակնկալում: Եկեք ամբողջությամբ ապավինենք Եհովային թվային խիստ մեծ առավելություն ունեցող թշնամու դեմ մեր մղած հոգևոր պատերազմում (Եփեսացիս 6:10-17):

ՀՌԻՆՎԱՐԻ 30-ՓԵՏՐՎԱՐԻ 5

**ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏՈՒԻ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳ-
ՐՈՒԹՅՈՒՆ 7-9**

**«Եհովան կաջակցի քեզ քո նշանակման
մեջ»**

w05 10/1, Էջ 9, պր. 8

Ուշագրավ մտքեր «Ա Մնացորդաց» գրքից

9:26, 27. Ղևացի դրնապանները շատ պատասխանատու պաշտոն ունեին: Նրանց

վստահված էին բանալիներ, որոնք բացում էին տաճարի սուրբ տարածքները մտնելու դարպասները: Նրանք, լինելով հուսալի անձնավորություններ, ամեն օր ճիշտ ժամին բացում էին դարպասները: Մեզ վստահված է պատասխանատվություն, որ գնանք մեր տարածքում ապրող մարդկանց մոտ և օգնենք նրանց գալու դեպի Եփովայի երկրագործությունը: Չպե՞տք է արդյոք փաստենք, որ դևատացի դրսապամների պես արժանի ենք վստահության:

w11 9/15, Էջ 32, պր. 7

Դժվարությունների բախվելիս կընդօրինակե՞ս Փենեհեսին

Փենեհեսը, որը իին Խրայելում մեծ պատասխանատվություններ ուներ, խիզախության, խորաթափանցության և Աստծուն ապավինելու շնորհիվ կարողացավ հաջողությամբ հաղթահարել դժվարությունները: Քանի որ նա ջանափրաբար հոգ էր տանում Աստծու ժողովին, արժանացավ Եփովայի հավանությանը: Մոտ 1000 տարի անց Եզրասը սուրբ ոգու ներշնչմամբ գրեց. «Եղիազարի որդի Փենեհեսը նախկինում նրանց գլխավորն էր, և Եփովան նրա հետ էր» (1 Տար. 9:20): Թող որ այսօր էլ Եփովան լինի բոլոր նրանց հետ, ովքեր առաջնորդություն են վերցնում իր ժողովորդի մեջ, ինչպես նաև իրեն նվիրվածությամբ ծառայող բոլոր քրիստոնյաների հետ:

Հոգևոր գանձեր

w10 12/15, Էջ 21, պր. 6

Գովերգենք Եփովային

«Այո՛, մարգարեների միջոցով Եփովան կարգադրեց իր երկրպագուներին երգով փառաբանել իրեն: Քահանայական ցեղի երգիչներն անգամ ազատվում էին իրենց պարտականություններից, որոնք մյուս դևատացիները պետք է կատարեին, որ կա-

րողանային բավարար ժամանակ տրամադրել որոշ հանձնարարությունների, օրինակ՝ Երաժշտական ստեղծագործություններ հորինելուն և շատ հավանական է՝ փորձերին (1 Տար. 9:33):

ՓԵՏՐՎԱՐԻ 6-12

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 10-12

«Աստծու կամքը կատարելու հարցում ավելի նախանձախնդիր եղիր»

w12 11/15, Էջ 6, պր. 12-13

«Սովորեցր՛ ինձ կատարել քո կամքը»

¹² Դավիթը հասկանում էր Օրենքի հիմքում ընկած սկզբունքները և ջանում էր ապրել դրանցով: Տեսնենք, թե ինչ եղավ, երբ նա իր փափագն արտահայտեց՝ ասելով. «Ա՞յս, երանի՛ թե ջուր խմելի Բեթլեհեմի դարպասի մոտի ջրհորից»: Դավիթի մարդկանցից երեքը ներխուժեցին քաղաքը, որը գտնվում էր փողշտացիների ձեռքում, և ջուր բերեցին: Բայց «Դավիթը ջուզեց խմել այդ ջրից, այլ Եփովայի առաջ թափեց»: Ինչո՞ւ: Նա ասաց. «Անհնա՛ր է, որ ես այս քանն անեմ, որովհետև ակնածուն եմ Աստծուց: Մի՞թե կիսմեմ իրենց հոգիները վտանգի ենթարկելով՝ այս ջուրը բերին» (1 Տար. 11:15-19): Այդ ջուրը նրա համար իր երեք մարդկանց արյան պես թանկ էր:

¹³ Դավիթը Մովսիսական օրենքից գիտեր, որ արգելվում է արյուն ուտել և որ այն հարկավոր է Եփովայի առաջ թափել: Բայց նաև գիտեր, որ «մարմնի հոգին արյան մեջ է», այսինքն՝ հասկանում էր արյան մասին օրենքի հետևում ընկած սկզբունքը: Այդ պատճառով էլ նա կտրականապես հրաժարվեց ջուրը խմելուց և այն թափեց (Ղևոն. 17:11; 2 Օրենք 12:23, 24):

w18.06, էջ 17, պր. 5-6

Խիղճ մարզի Աստծու օրենքների և սկզբունքների համաձայն

5 Եթե ուզում ենք, որ Աստծու օրենքները մեզ օգուտ բերեն, պետք է ոչ միայն կարդանք ու իմանանք դրանք, այլև սիրենք ու հարգենք: Աստծու խորն ասում է. «Սուե՛ք չարը և սիրե՛ք բարին» (Ամոս 5:15): Ինչպես կառող ենք դա անել: Սովորելով ամեն ինչին Եհվայի աչքերով նայել: Բերենք մի օրինակ: Պատվերացրու, թե անքություն ունես և դիմում ես բժշկիդ: Նա բուժում է նշանակում, որը ներառում է ճիշտ սենյակարգ, մարմնամարզություն և ապրելակերպի փոփոխություն: Երբ սկսում ես կիրառել նրա տված խորհուրդները, տեսնում ես, որ դրանք լավ արդյունք են բերում: Հավանաբար շատ շնորհակալ կլինես քո բժշկին, որ օգնում է քեզ բարելավել կյանքիդ դրակը:

6 Նույն ձևով էլ մեր Արարիչն է մեզ օրենքներ տվել, որոնք մեզ պաշտպանում են մեղքի կործանարար հետևանքներից և բարելավում են մեր կյանքը: Մտածիր, թե ինչ օգուտ ենք ստանում՝ պահելով Աստծու այն օրենքները, որոնք արգելում են սուս խոսել, նենգ ծրագրեր կազմել, գողանալ, սեռական անբարություն գործել, բռնություն գործադրել և ոգեհարցությանք զբաղվել (կարդա Առակներ 6:16-19; Հայտն. 21:8): Երբ ամեն ինչ Եհվայի ուզած ձևով ենք անում ու դրա շնորհիվ առատ օրինություններ ենք ստանում, սկսում ենք ավելի շատ սիրել և գնահատել նրան ու նրա օրենքները:

Հոգևոր գանձեր

it, «Սիրու», պր. 14-15

Սիրու

Ծառայել «լիակատար սրտով»: Ի տարբերություն բառացի սրտի՝ փոփոխերական սիրու կարող է կիսված լինել: Դավիթն աղոթեց. «Միավորի՞ն իմ սիրու, որ վախենամ քո

անունից»: Այս խոսքերից երևում է, որ մարդու սիրու որևէ բան սիրելու կամ որևէ բանից վախենալու հարցում կարող է կիսված լինել (Սղ 86:11): Այդպիսի մարդը գուցե «կես սիրու» ունենա՝ «գոլ» լինի Աստծուն երկրպագելու հարցում, այսինքն՝ ծառայի նրան առանց եռանդի (Սղ 119:113; Հոն 3:16): Նաև անհատը կարող է «երկու սիրու» ունենալ (բառացի՝ «սիրու և սիրու»), եթե փորձում է ծառայել երկու տիրոջ կամ խարել ուրիշներին՝ ասելով մի բան, բայց մտածելով մեկ ուրիշ բան (1Տգ 12:33, NW; Սղ 12:2, ծնթ.): Հիտուսը խասորեն դատապարտեց նման կերծավորությունը, քանի որ դա վկայում է, որ անհատը երկու սիրու ունի (Մթ 15:7, 8):

Նա, ով ուզում է հանեցնել Աստծուն, չպետք է կես սրտով կամ երկու սրտով անի դա, այլ պետք է ծառայի նրան լիակատար սրտով (1Տգ 28:9): Դրա համար մեծ ջանքեր են պահանջվում, քանի որ սիրու անհուսալի է և հակած է դեպի չարը (Եր 17:9, 10; Ծն 8:21): Լիակատար սիրու պահպանելու համար օգնում են անկեղծ աղոթքները (Սղ 119:145; Ողբ 3:41), Աստծու խոսի կանոնավոր ուսումնասիրությունը (Եզր 7:10; Առ 15:28), բարի լուրի քարոզությանը նախանձախնդրությամբ մասնակցելը (համեմատիր Եր 20:9) և այնպիսի մարդկանց հետ ընկերակցելը, ովքեր լիակատար սրտով Եհվայի հետ են (համեմատիր 2Թգ 10:15, 16):

ՓԵՏՐՎԱՐԻ 13-19

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳ. ՐՈՒԹՅՈՒՆ 13-16

«Առաջնորդությանը հետևելը հաջողություն է բերում»

w03 5/1, էջ 10-11

Հարցնո՞ւմ ես. «Ո՞ւր է Եհվան»

12 Ուխտի տապանակը վերադարձել էր Իսրայել և երկար տարիներ պահվել Կարիա-

թարիմում: Դավիթ թագավորը ցանկացավ այն տեղափոխել Երուսաղեմ: Նա խորհրդակցեց ժողովոյի իշխանների հետ և ասաց, որ տապանակը պետք է տեղափոխել, «Եթե [դա] նրանց հաճո՞ւ էր, և այդ բանը Տեր Աստվածամից էր»: Սակայն նա թերացավ բավարար կերպով ստուգել և իմանալ Եհովայի կամքը տվյալ հարցի վերաբերյալ: Եթե նա այդպես վարվեր, ապա տապանակը երբեք սայլի վրա չէր դնի, այլ Կահարյան ղևասիները կտեղափոխեին այն իրենց ուսերի վրա դրած, ինչպես Աստված էր հստակ կերպով պատվիրել: Չնայած նրան, որ Դավիթը հաճախ էր հարցել Եհովային, այս դեպքում նա թերացավ այդպես վարվել: Հետևանքն աղետայի էր: Հետագայում Դավիթը հասկացավ իր սիսալը: Նա գրեց. «Տէր Աստուածը մեզ հառուած տուաւ, որովհետու նորան չ'ինդրեցինը ինչպես որ կարգն է» (Ա Մնացորդաց 13:1-3; 15:11-13; Թուլոց 4:4-6, 15; 7:1-9):

w03 5/1, Էջ 11, պր. 13

Հարցնո՞ւմ ես. «Ո՞ւր է Եհովան»

¹³ Երբ ղևասիները տապանակը վերջապես Արդեղոմի տանից Երուսաղեմ տեղափոխեցին, նրանք Դավիթի հորինած երգը երգեցին: Երգի տողերում կար հետևյալ սրտարուիս հիշեցումը. «Տիրոջը խնդրեցէր եւ նորա զորութիւնը. Միշտ նորա երեսը որոնուեցէք: Յիշեցէր նորա հրաշքները որ արավ, Նորա նշանները եւ նորա բերանի հրաւունքը» (Ա Մնացորդաց 16:11, 12):

Հոգևոր գանձեր

w14 1/15, Էջ 10, պր. 14

Երկրպագիր Եհովային՝ հավիտենության Թագավորին

¹⁴ Դավիթը ուխտի սուրբ տապանակը բերեց Երուսաղեմ: Այս ուրախալի իրադարձության ընթացքում ղևասիները գովասանական երգ երգեցին: Այդ երգում ասվեցին հետևյալ ուշագրավ խոսքերը. «Թող ասեն ազ-

գերի մեջ. «Եհովան թագավոր է դարձել» (1 Տար. 16:31): Գուցե հարց առաջան: «Եթե Եհովան հավիտենության Թագավոր է, ինչպես կարող էր նա այդ ժամանակ թագավոր դառնալ»: Նա Թագավոր է դառնում, երբ մի որոշակի իրավիճակ լուծելու նպատակով կամ մի որոշակի ժամանակ դրսերում է իր իշխանությունը կամ ստեղծում է իրեն ներկայացնող որևէ միջոց: Շատ կարևոր է հասկանալ, թե ինչպես է Եհովան դառնում Թագավոր: Նա Դավթին խոստացավ, որ նրա թագավորությունը շարունակվելու է հավիտյան. «Ես անպատճառ կրաքարացնեմ քեզանից հետո ք միջից դուրս եկող սերնդին և նրա թագավորությունը կիաստատեմ» (2 Սամ. 7:12, 13): Այս խոստումը կատարվեց, երբ ավելի քան 1000 տարի անց հայտնվեց Դավիթ «սերունդը»: Ո՞վ եղավ այդ «սերունդը», և ե՞րբ նա դարձավ Թագավոր:

ՓԵՏՐՎԱՐԻ 20-26

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳ. ՐՈՒԹՅՈՒՆ 17-19

«Զնայած հիասթափություններին՝ մի՛ կորցրու ուրախությունդ»

w06 7/15, Էջ 19, պր. 1

ԿԵՆՏՐՈՆԱԳԻՐ Եհովայի կազմակերպությունից բխող բարիքների վրա

ԴԱՎԻԹԸ, որ իին հսկայելում եղել է հովիվ, երաժիշտ, մարգարե և թագավոր, Եբրայերեն Գրություններում հիշատակված ամենակարկառուն կերպարներից մեկն է: Նա լիովին ապավինեց Եհովա Աստծուն: Եհովայի հետ Դավիթի խոր կապվածությունը մեծ ցանկություն առաջացրեց նրա մեջ՝ Աստծու համար տուն կառուցելու: Այդ տունը, կամ՝ տաճարը, դառնալու էր ճշմարիտ երկրպագության կենտրոնը Խորայելում: Դավիթը գիտեր, որ տաճարը և այնտեղ կատարվող ծառայությունները մեծ ուրախություն և օրինություններ

ինքն բերելու Աստծու ժողովրդին: Ուստի նա երգեց. «Երանի նորան՝ որ դու [Եհովա] ընտրում ես եւ ընդունում, որ քո սրահումը բնակուի. թող կշտանանք քո տան՝ սուրբ տաճարի բարիքներով» (Սաղմոն 65:4):

w21.08, էջ 22-23, պր. 11

Ուրախություն գտիր քո ունեցած առանձնաշնորհումներում

11 Նմանապես մեր ուրախությունը կավելանա, եթե մեր սիրտը դնենք ցանկացած հանձնարարության մեջ, որ ստանում ենք: «Ամքող-ցությամբ տրամադրի՛» քեզ ծառայությանը և լիարժեքորեն ներգրավված եղիր ժողովի գործերում (Գործ. 18:5; Երր. 10:24, 25): Լավ պատրաստվիր հանդիպումներին, որպեսզի կարողանաս քաջալերական մեկնարանություններ տալ: Լուրջ վերաբերվիր ցանկացած հանձնարարության, որ կատանաս միջաբարչայի հանդիպման ժամանակ: Եթե քեզ ժողովում որևէ գործ են վստահում, եղիր պարտաճանաչ և հուսալի: Երբեք մի՛ մտածիր, որ քեզ հանձնարարվածը կարևոր բան չէ, և չարժե դրա վրա ժամանակ ծախսել: Զգուիր բարելավել հմտություններ (Առակ. 22:29): Որքան շատ կլանված լինեն քո հոգևոր գործերով և հանձնարարություններով, այնքան ավելի արագ կառաջադիմեն և ավելի մեծ ուրախություն կատանաս (Գաղ. 6:4): Բայց այդ՝ քեզ համար ավելի հեշտ կլինի ուրախանալ ուրիշների հետ, եթե նրանք ստանան այնայի առանձնաշնորհումներ, որինք դու կցանկանայիր ունենալ (Հոնմ. 12:15; Գաղ. 5:26):

Հոգևոր գանձեր

w20.02, էջ 12, շրջանակ

Մենք մեր Հորը՝ Եհովային, շատ ենք սիրում

Եհովան նկատո՞ւմ է ինձ

Երբևէ մտածե՞լ ես. «Եհովան ինչո՞ւ այսոր է միլիարդավոր մարդկանց մեջ նկատի ինձ»: Եթե այս, ապա իմացիր, որ նման բան շա-

տերի մտքով է անցնում: Դավիթ թագավորը գրել է. «Ո՛վ Եհովա, ի՞նչ է մարդը, որ նկատում ես նրան, կամ մահկանացու մարդու որդին, որ հաշվի ես առնում նրան» (Սաղ. 144:3): Դավիթը վստահ էր, որ Եհովան լավ է նանաչում իրեն (1 Տար. 17:16-18): Բո երկնային չայրը իր խոսի ու կազմակերպության միջոցով հավաստիացնում է, որ նկատում է քեզ ու քո սերը իր համեմեաւ: Սրանում համոզվելու համար ուշադրություն դարձու հետևյալ սուրբգրային մտքերին:

- Եհովան նույնիսկ քո ծնվելուց առաջ է նկատել քեզ (**Սաղ. 139:16**):
- Եհովան գիտի, թե ինչ կա քո սրտում ու մտքում (**1 Տար. 28:9**):
- Եհովան անձամբ լսում է յուրաքանչյուր աղոթքը (**Սաղ. 65:2**):
- Բո արարքները ուրախացնում կան տիրեցնում են Եհովային (**Առակ. 27:11**):
- Եհովան ինքն է ձգել քեզ դեպի իրեն (**Հովի. 6:44**):
- Եհովան քեզ այնքան լավ գիտի, որ անգամ եթե մահանաս, կկարողանա հարություն տալ քեզ՝ վերաստեղծելով մարմինդ և վերականգնելով միտքը: Դու կլինեն նույն մարդը՝ քո բոլոր հիշողություններով ու բնավորության գծերով (**Հովի. 11:21-26, 39-44; Գործ. 24:15**):

ՓԵՏՐՎԱՐԻ 27-ՄԱՐՏԻ 5

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | 1 ՏԱՐԵԳ-ՐՈՒԹՅՈՒՆ 20-22

«Աշակցիր պատանիներին»

w17.01, էջ 29, պր. 8

Պատասխանատվություններ վստահել հավատարիմ մարդկանց

8 Կարդա 1 Տարեգրություն 22:5: Դավիթը գուցե մտածեր, որ Սողոմոնը չի կարող

այդպիսի կարևոր նախագիծ իրականացնել: Չէ՞ որ այդ տաճարը «անչափ փառահեղ» պիտի լիներ, իսկ Սողոմոնը այդ ժամանակ «անփորձ պատանի էր»: Սակայն Դավիթը գիտեր, որ Եհովան ամեն կերպ կօգնի Սողոմոնին կատարել իրեն հանձնարարված աշխատանքը: Ուստի Դավիթը կենտրոնացավ այն բանի վրա, թե ինչպես ինքը կարող է աջակցել իր որդուն, և մեծ քանակությամբ շինանյութ պատրաստեց:

w17.01, Էջ 29, պրբ. 7

Պատասխանատվություններ վստահել հավատարիմ մարդկանց

⁷ Դավիթը անգործունյա չմնաց և չանհանգստացավ, թե ով կարժանանա տաճարը կառուցելու պատվին: Փաստն այն է, որ հետագայում տաճարը հայտնի դարձավ որպես Սողոմոնի տաճար, ոչ թե Դավիթ: Դավիթը գուցե հիասթափվեր, որ չի կարող իրագործել իր սրտի ցանկությունը, սակայն լիովին աջակցեց նախագծին: Նա կազմակերպեց աշխատողների խմբեր և կուտակեց երկաթ, աղինձ, արծաթ ու ոսկի, ինչպես նաև մայրուծանի գերաններ: Նա նաև ոգեանդեց Սողոմոնին՝ ասելով. «Իսկ իմա, որդի՞ս, թող Եհովան քեզ հետ լինի, և դու հաջողություն ունենաս ու քո Աստված Եհովայի տունը կառուցեն, ինչպես որ նա ասել է քո մասին» (1 Տար. 22:11, 14–16):

w18.03, Էջ 11-12, պրբ. 14-15

Ծնողնե՛ր, պատրաստում եք ձեր Երեխաներին մկրտվելու

¹⁴ Ժողովի երեցները՝ որպես հոգևոր հովիվներ, կարող են աջակցել ծնողներին: Ինչպե՞ս: Երեխաների հետ խոսելիս դրական արտահայտվելով հոգևոր նպատակների վերաբերյալ: Մի քույր, որը ավելի քան 70 տարի որպես ուսումնական ծառայել, հիշում էր, թե եղբայր Զարլզ Ռասելի խոսք-

որ ինչ ազդեցություն թողեցին իր վրա, երբ ինքը ընդամենը վեց տարեկան էր. «Նա 15 րոպե խոսեց ինձ հետ իմ հոգևոր նպատակների մասին»: Այո՛, դրական և քաջալերական խոսքերը հարատև օգուտներ են տալիս (Առակ. 25:11): Երեցները նաև կարող են ծնողներին ու նրանց երեխաներին ներգրավել Թագավորության սրահի գործերի մեջ՝ երեխաներին տալով իրենց տարիքին ու կարողություններին համապատասխանող առաջադրանքներ:

¹⁵ Ժողովի անդամները նույնպես կարող են օգնել՝ տեղին հետաքրքրություն ցույց տալով փոքրիկների հանդեպ: Դրա համար հարկավոր է ուշադիր լինել և նկատել նրանց հոգևոր առաջընթացը: Օրինակ՝ գուցե երեխան անկեղծ և մտածված մեկնաբանություն է տվել կամ միջջաբաթյա հանդիպման ժամանակ ներկայացրել է իր առաջադրանքը: Գուցե դպրոցում քաջաբար պաշտպանել է իր հավատը և պահել անարատությունը կամ էլ օգուտել է հարմար արիթից ու վկայություն է տվել: Մի՛ վարանիր, սրտանց գովի՛ր նրան: Կարող ենք նաև նպատակ դնել և հանդիպմանց առաջ կամ հետո գրուցել երեխաների հետ՝ անկեղծորեն հետաքրքրվելով նրանցով: Այդպես նրանք կզգան, որ իրենք «մեծ ժողովի» մասնիկ են (Սաղ. 35:18):

Հոգևոր գանձեր

w05 10/1, Էջ 11, պրբ. 6

Ուշագրավ մտքեր «Ա Մնացորդաց» գրքից

21:13-15. Եհովան հրեշտակին հրամայեց դադարեցնել հարվածը, քանի որ զգայուն է իր ժողովրդի տառապանքի հանդեպ: Այո՛, «նորա ողորմութիւնը խիստ շատ է»: